

57
Quaest. Prima

Sit. Primus. cty.

Quod nā sit opt^u mediū dōis.

Triples ē i hac re sūa. 1^a docet opt^u mediū dōis ēē passi-
onis de pōt. 2^a asserit opt^u mediū ēē de pōt n̄ sol^u passionis,
sā et subiecti; q̄ amba sūa sua hinc probabilitate?

3^a demq̄ qual^u sequimur, ē facilius, et magis scholasticū
usu recepta, asserit opt^u mediū dōis, ēē de pōt sub-
iecti. Et, quia opt^u mediū dōis ē illud, qd ē cā cur
passio coiat subiecto: sē de pōt subiecti ē cā cur passio coiat
subto (scilicet cā ipsius subiecti a quo passio emanat). q̄
ē opt^u mediū dōis; qual^u et opt^u saepe ca sequuti
sumus in precedentibus. &c.

Finis &c.

U. Tractatus in Lib. Topicor. Q.

Sub hunc lib. e syltus Diis: ad quos complendum multa
dicit Arist. et alij et syltus.

Cap. 1.

In cap. 1. dicitur Arist. syltus probatum in cor. syltus e oratio, in
qua qda positis est. Dein illu dividit in quatuor mbra: nem-
pe, in syltus Demonstrativu; Divu; Sophisticu; et Pseudo-
graphu. Demonstrativus e qui constat ex locis, et primis, l. ex ijs, q
p prima, et vera sue cogitationis initiu sumpserunt. vel e
ille, qui constat ex necessarijs. et grat sciad. Divus e ille, qui
constat ex ijs q sunt pbilia, et grat opinione. Sophisticus e ille
qui constat ex ijs, q vni pbilia, sc n si, et grat deceptione.
Pseudo graphus e ille qui constat ex ijs, q vni veria, sc n
d: et grat errore.

Cap. 8.

In cap. 8. dicitur Arist. pro d dia hoc mo. Irid dia, e inter-
rogatio probabilis, aut oibus, aut plurimis, aut sapientibus;
et ijs, l. oibus, et plurimis, l. maxie famigeratis, n abhorrens

210
cui resili: si n. q. dicitur a famigeratis abhorrent a cor sui; n. orunt
probabilia, sed paradoxica.

Cap. 9.

In cap. 9. dicitur Arist. Problema hoc mis. Problema est spe-
culatio intendens ad elucrationem, et pugnam; aut ad uentem, et
cognitionem; aut p̄se, aut ad minucians ad aliqd. aliud tra-
ctum; de quo, aut neutro mis. operantur huius, aut imma, pluri-
q. sapientibus; aut sapientes plerumq.; aut utriq. eade. iij. de?
Dicitur, speculatio. i. oratio duplici interrogatione prolata.
in reliq. parte dicitur problema in 3. membra. nempe in
problema motu; nata. et huiusmodi iij. particulis continens.
de qq. v. curs. hoc lib. cap. 3. q. unica, post. Arist. 2. in 2.
ma. dicitur. q. in cap. 9.

Sed cap. i. utq.

Soluentur alij dubia.

Progabur i. q. n. a. sunt, et dicantur probabilia. Sed si illa, q.
vnt. oibus, aut plurimis, aut sapientibus; et iij. l. oibus, l.
plurimis, l. maxime cognitis, et probatis. Notandum u. e.

videtur aliquid sic possibile, nisi est quod dicitur a sapientibus. Sicut in
sapientibus, nisi est ratio, sed auctoritas. Ex hac in auctoritate colligitur tan-
quam a signo aliquid esse possibile. quia si ex eo quod ab illis dicitur,
colligitur dicitur aliquid esse possibile, pro quod tale obiectum illis appare-
at possibile.

Propos. 2. quot sunt genera priorum dicitur, et problematum Di-
visione. Respondeo esse quatuor. quia sunt si prioris dicitur, et problemata
dicitur, quot sunt si priora dicitur propria: sed et si priora dicitur propria, ut
in priora dicitur: quod est. 3. respondetur in quo dicitur prioris dicitur, a proble-
mata dicitur. Respondeo dicitur in eo, quod problema proferatur duabus in-
terrogationibus, ut, sit ne aliquid quibus hiis, ne ne? prioris autem una
est, ut, sit ne aliquid quibus hiis?

Quaest. 1.

Respondeo. 1. us est.

Explicatio divisionis syllogismi in quatuor membra.

Haec divisio intelligatur, non est syllogismus probandi in cor. l.
potest dividere in primam, l. in secundam. Notandum est quod membra syllogismi dupliciter
possunt considerari: nempe in se, vel quoad nos. Cum in se quod est

112
a p̄ rei in se ipsa; vel quatenus subiacet assibus mentibus
sub diuisis motibus. Si spectat̄ sm̄ se, ē triplex, nempe, nec̄
congens, et impo^{ssibi}bilis; si aut̄ spectat̄ quod̄ n̄r; ē quadru-
plex, nempe, orac̄, p̄bilis, sophistica; et Pseudographa. qua
quatuor membra cōco colligunt̄; quia mā syll̄, l. ē nec̄, et
apparet nec̄; l. apparet nec̄, et n̄ ē. Itē, l. ē p̄bilis, et ap-
paret p̄bilis. Et apparet p̄bilis, et n̄ est.

Igr̄ syllus probat̄ius hoc t̄. n̄ diuid̄ sm̄ p̄m̄. Nā
hoc n̄o spatat̄, diuid̄ in 3 membra, p̄ diuisit̄ 3 figura-
rū, et q̄q. in lib. Triv̄. diuid̄ ē. Nec et diuid̄ sm̄ mā
spectat̄ sm̄ se. Diuid̄ q̄ sm̄ mā spatat̄ quoad n̄r. Ori-
ē, quia eū syllus sit orac̄, et adeo opus in illis, debuit
diuid̄ sm̄ mā spatat̄ quoad n̄r; et prout subiacet
n̄r assibus.

Dices t̄ Arist; quia syllus sophisticus, et Pseu-
dographus s̄ p̄uoc̄i (s̄q̄t̄ gr̄it̄ deceptionē, et errore);
q̄ Arist n̄ debuit d̄ illis agere, s̄q̄t̄ n̄ in seruiunt ad
sciā. Et ad Arist; illis syllis n̄ ē perniciosos p̄ se, s̄ q̄
auiens, si nempe aliq̄ abut̄t̄ illis. De n̄. s̄. cont.

Triē quia sicut cognit̄ uitioni inseruit ad uirtutes et

excendat, fugiendo ipsa uita: sic et elrina hunc syllori, inser-
uit ad uita, qtenus s. ellori fallacias fugendo, facilius uita
consequimur;

3. disio sylli sit uniuoca, adae-
quata, et in membra opposita.

Pro resolutio sit t. clo. Diuisio sylli in qtuor membra n. uniuo-
ca. Pr. quia tunc disio hae cit uniuoca, qn ma sm gm
pt. cit uniuoca; scd ma sylli sm qua talis disio pt, n e
uniuoca. q. etc. Pr. Men: quia qda ma sylli, s. subioe;
qd u. uicinia: scd ad subia aut ad accis n dat uniuo-
ca. q. etc. Conpi: quia qda ma e uera, ac adeo e ma
simpt: qda u. e tm appars, ac adeo e ma sm qda.
ad simpt aut, et sm fluid, n dat uniuoca. q. etc.

2a clo: q. dicta disio sylli e adaequata. Pr. q
membra diuisoria co haurunt totu diuisu: q. etc. pr.
Aris, quia quilibet syllus, s. constat ex ma, q. e, et uideat
net, s. q. uideat, et n e. si u. e. Lonisiorius; si u. e. pseudo-
graphus. It. s. constat ex ma, q. e, et uideat p. p. s. s. od
q. uideat, et n e. si u. e. Dius; si u. e. est Sophisticus: et
nullus alius dat syllus: q. membra diuisoria co hauri-
unt totu diuisu.

3a clo. Praedicta disio sylli pt i membra oppo-

Pr.

218
Et, quia mem̄o alieuius diuisionis si oppo, qm̄ unū n̄ includit
in alio. sc̄l̄ membra huius diuisionis n̄ includunt unū
alio: q̄d̄ oppo.

Arḡ i 2^a cl̄.

Quest̄ i 2^a cl̄. sc̄l̄ syl̄l̄ ē tm̄ triplex: q̄ syl̄l̄ in 2^a
tm̄ membra diuidi dicit: q̄ diuisio n̄ ē adaequata. p̄t̄ ass̄.
2°: Arist. numerauit in membris diuidentibus huius diuisio
syl̄l̄ sophisticū in p̄a laborante: sc̄l̄ syl̄l̄, qui laborat in
p̄a, n̄ p̄tinet ad aliquod ex membris diuisiois numeratis, cui sit
sophisticus. q̄ probatiuus: q̄: q̄ diuisio n̄ ē adaeq̄ta p̄ d̄p̄.
Et ad 1° dicit Arist. ass̄ m̄m̄ syl̄l̄ s̄m̄ se sp̄tata, ē tm̄
triplex: n̄d̄ sp̄tata quoad nos. Dicit̄. q̄ cont̄. Ois ē qua
ē syl̄l̄ h̄c̄ t̄o diuidat̄ s̄m̄ m̄m̄. n̄ diuidat̄ tm̄ s̄m̄ m̄m̄ sp̄tata
tm̄ se, sc̄l̄ s̄m̄ m̄m̄ sp̄tata quoad nos: ad aut̄ m̄m̄ syl̄l̄
sp̄tata quoad nos, sit q̄druplex, ut diximus; meritis Arist.
syl̄l̄ in q̄tuor membra diuisit. Ad 2° dicit Arist. nume-
rasse al̄d̄ syl̄l̄ uerboris, dicitur gr̄a: n̄d̄ ut illud
comprehenderet in diuis̄.

3°. Syl̄l̄ constans ex aperte falsis, et dicit ueritas
et tm̄ n̄ p̄tinet ad aliquod membrū diuisionis: q̄ diuisio
n̄ ē adaeq̄ta. Conp̄. quia Dicit̄. q̄ q̄ ē syl̄l̄.

Ad illius probat. c. Mai. et. V. Min. Ori. e quia ille syllabus
 quis constat ex i, et ueris qst. maltr n constat in ex primis et ueris
 primari; i. n constat ex primis et ueris cogniti ut talibus: sed
 cognitis ut probabilibus; et id n grt assu d'ordinu, sed probie.
 - et conti pmet ad ^u membru diuisionis. i. ad syllab. diu.
 - Ad conpr. V. Min. Ad eius probat. V. Mai. Ori. e quia
 - ille syllabus pmet ad ^u membru, nempe ad syllab. huc-
 - dographu, quia constat ex ijs. q. uidentur nec, sed nst;
 - et grt errore.

S. Syllabus constans ex primis de pde diuina, e uerus
 syllabus; et in n pmet ad aliquod ex membris diuisionis.
 q. diuision n e adacta. V. Min. quia si pmet ad aliquod,
 pmet ad ^u, h. ad ^u. sed ad neutru pmet: q. V. Min.
 quia in primis n pmet ad ^u. cu n constat primis euden-
 tibus, nec grt sciam: Dein nec pmet ad ^u. cu n grt
 assu p'omulo losu: sed oio certu. q. cte. conpr. ex pto cons-
 tante primis d' pde humana, d' quo p' p'eri site arg.
 V. ad arg. d'ct. Mai. ass. illu syllabus constante ex
 p'missis d' pde diuina, e u' syllabus d' p'ctus ab Arist.
 late log. n aut in rigore log. Dein d'ct. Min. cotmo.
 ass. illu syllabus in rigore log. n p'tinere ad aliquod ex
 mbus: p'tinere in late log, et quasi reductio ad i' mbus

obcertat.

certitudine, quae hinc. Denique N. cont. Breve quae sunt.
 in rigore loq. uoluit tunc deponere ac diuidere syllogismum constan-
 tante ex praemissis naturalibus, et pertinentibus ad scientiam: quales
 non sunt praemissa de fide, ad sunt ois obscure, nec ulla habent
 certam, aut apparentem? Ad conpr. sicut dicitur illud syllogismum
 constantem ex praemissis de fide humana, esse uerum syllogismum de-
 finitum ab Aristotele late loquendo. non aut in rigore loq. om-
 nis in rigore non pertinet ad aliquod membrum, quia non pertinet
 proprie ad scientiam, cum non pendat in aliqua re uera, et appa-
 rente, sed tunc in auctoritate, potest tunc reductio reuocari ad
 2 membrum obsimilitudine, quae hinc est opinio.

Syllogismus constans ex una praemissa scientifica, et ex
 alia de fide diuina, est uerus syllogismus: et tunc non pertinet ad ali-
 quod ex quatuor membris: quod diuisio non est adaequata. Breue ad
 huc arg. eod. mo. quo respondimus ad praecedens; et ad eius
 conpr. Nam ille syllogismus in rigore loq. non pertinet ad aliqd
 ex membris; cum non constet utraq. praemissa euidentia utroq.
 mo aliquo. Prudenter tunc pertinet ad 1 membrum ob certi-
 tudine, quae hinc; siquidem grauitate est Theologiae.

Arg. 3 ad hoc.

Dius dicitur esse positus. Tunc divisio syllogismi ferret in membra
 opposita quoniam maius unius syllogismi non pertinet ad alium: sed dicitur maius
 syllogismi quod pertinet ad alium: quod. Et Min. quia maius nec est maius syl-
 logismi demonstrativi: et in hoc si cognoscatur ut probabile pertinet ad syllogismi
 quod est. Et. Min. ad eius probandum dicitur. Maius autem maius nec
 cognoscitur ut nec est maius syllogismi demonstrativi: non est maius nec alio modo
 accepta. Deum. c. Min. et. D. cont. Dicitur quia maius nec cognoscitur
 ut probabile, id est non reputatur nec est probabile; pro quod non est maius syllogismi de-
 monstrativi, sed. Dicitur.

Syllogismus tentativus est qui adhibetur gratia tentandi
 aliquid et est syllogismus: et in non pertinet ad unum in membris divinis, sed
 in omnibus potest reperiri: pro hoc maius, quod ille, qui tentat, adhibu-
 erit; quod dicta membra non sunt opposita. Et. dicitur. Maius autem
 syllogismus tentativus est syllogismus: non est enim eorum distantia ab illis
 quatuor divinis membris. Deum. c. Min. et. D. cont. Dicitur quod
 quia (est tentativus) est aliquid accidentarium syllogismo in eo, et id non
 est minus si talis syllogismus ad nullum ab omnibus divinis membris
 revocatur, sed in omnibus reperitur, sicut arg. probat.

3 Syllogismus constans ex una nec et alia probabili; Sic
 syllogismus constans ex una nec et alia sophistica; Sic syllogismus constans
 ex una nec et ex alia pseudographa. Denique syllogismus constans

ex una Sophistica, et ex alia Pseudographia, sunt veri syl-
li: et non ad nullum detrahuntur divisionis membrum parent:
quod pertinet ad omnia, et contra talia membra non erunt opposita.
Sed quia illi sylli non constant nisi pertinet ad aliquod
detrahuntur divisionis membrum. Quodammodo constant ex promissis
pertinentibus ad uaria membra: quod neque ipsi sylli ad
aliquod detrahuntur divisionis membrum pertinet. Ut hoc
arg. soluat, notandum est, promissam probabilem esse deterioris
conditionis, quam scientificam: et sophisticam esse deterioris
conditionis, quam probabilem: et pseudographiam esse deterioris
conditionis, quam sophisticam. Demum et notandum est, melius seu
motius assentire illi quod integratur ex utraque promissa,
et coniunctio est tri, quod melius, seu potius est coniunctio melius
tri, cuius utraque est tri, reputari simpliciter tale, qualis fuerit de-
terior promissa, et coniunctio est tri, quod meliore perit. Nam
medius eorum, conuenit praeter et subiectum estis, quoque ipsi
et illis cognoscuntur: quare si autem utrumque aliquo illorum probatur
tam, aut sophisticam coniungitur, probatur et autem sophisticam
coniungitur praeter et subiectum estis, quia, malum est quodcumque
difficilius. Unde et uim huiusmodi hoc lo uulgare pronunciat, Epius
sequitur deterioris perim uiae eorum, cuius motius, cuius quod est sit

effus, n̄ poterit ei certior, quia eius motiū; quod est sim-
 p̄r sit tale, qualis ē eius deterior pars; talis et eua det. et
 D̄. igr. ad argi. D̄. Min. Ad eius probod. D̄. Mai. triū quia
 cytus d̄r p̄tinere ead illud membrū; ad quod eius deterior
 p̄missa p̄tinet. et id ille qui constat ex una nec, et alia
 probili, p̄tinet ad 2^u diuisionis membrū; nempe ad cytu
 Diu. Quod est proportionate intelligi ē a reliquis cyptis q̄
 in arg. afferunt.

Qua eto sequitur ex una
 p̄missa de fide diui-
 na, et ex alia probili.

In hac re p̄t ee duplex n̄a, i. q̄ doceat, sequi eto certā, et su-
 pernatē, seu de fide. D̄. c. quia si illa eto n̄ eet de fide p̄-
 ret probilis t̄n, p̄m̄q̄ cytus constans ex una de fide, et ex a-
 lia probili, reuocaret ad Diu. s̄t hoc falsū; q̄. D̄. Min
 quia si illa eto eet t̄n probilis, potiet ee falsa: atqui p̄-
 missa de fide (q̄ his ē una ex illis, a q̄q. talis eto p̄-
 dicit) n̄ p̄t concurrere ad actu falsū; q̄ talis eto n̄ p̄t ee t̄n
 probilis. 2. si illa eto foret t̄n probilis, foret n̄alis s̄t n̄
 ē n̄alis; q̄ ee. D̄. Min. quia si eet n̄alis conteneret in po-
 testate carū n̄alium, ab illis q̄ d̄m̄ potiet alis q̄ sup̄n̄atis eā conuersi:

set. illa eto produci nōt absq̄ partiali concursu cāi sup-
 nātis (q̄is ē Omnia de fide): q̄ n̄ ē nātis in seā entit.
 3 Illa Omnia de fide p̄t eleuare praemissa probabile ad pro-
 duenda^m eto de fide: q̄ talis eto n̄ oritur probilis. Pr.
 Aris quia hūc p̄cti, eleuat Intuitū ad procedendū actū supernatē:
 q̄ sit: una praemissa de fide poterit praemissa probabile eleua-
 re ad produenda^m Supernatē eto. Conspir. quia
 mediu^m de fide p̄t eleuare mediu^m probile ad produendū
 actū supernatē, et de fide: q̄ et una praemissa de fide
 poterit alia^m praemissa probabile, eleuare.

21. eto
 Nilominus tenenda ē. 2. na. q̄asserit illa eto
 ē in probabile, proinq̄ sylū inquit illa in p̄cti, reuocari
 ad Dū. Pr. ē a priori, quia in sylū affissequit deterio-
 rē p̄cti sua ca. seu motū: et. debilior pars ē illius etis,
 ē Omnia probilis: q̄ eto illa sequit. 2. eto n̄ p̄t hēre
 maiore certitudine, qua^m aiat instiuū, inquit nātis: s̄a mo-
 tiuū sylū constantis et una de p̄cti, et alia probile ē in
 probile. q̄ eto n̄ p̄t ē plusqua^m probilis. Pr. Aris, quia mo-
 tiuū, ut p̄ctisimas constat et conuenit medij t̄i cū utroq̄
 est t̄o in Omnia: q̄ t̄i uni est t̄o coniungat̄i in fallibū, si t̄i
 alt̄o coniungat̄i cogēter (at accidit in sylū de logum).

nō erit motiū, nō erit motiū simpliciter certū, sed fallibile; et cōtra
 fallibilit̄ conuēget nōtā cū subiecto etois conij. quia, bōndū nisi
 integrā cā, malū aut ex quocūq; defū. nō sufficit quod illud
 motiū hēat unā p̄m fallibile, ad hoc ut totū simpliciter dicat̄ fal-
 libile. S̄ onā d̄ posteriori in hoc ex p̄o. oīs p̄er rite baptizatus
 recipit grātiā: s̄ hie p̄er Cde cuius baptismo mihi constat t̄m pro-
 babiliter, et rite baptizatus: q̄ recipit grātiā: quā d̄ oīs p̄m
 cū t̄m probibit̄: q̄ ex una de p̄d. et alia probabili sequit̄ et̄o pro-
 babilis. Ad.

Enodant̄ arḡ p̄o ī snā.

Sed ī arg. p̄. c. snā. or. Min. ad eis p̄oē. Bp. ī ex curs. dist.
 Min. aut̄ actū sup̄natē nō posse concurrere ad actū falsū ex
 peculiari Dei directione: p̄oē t̄m concurrere ad actū falsū
 cōnālī illius rationatione, et applicatione cū p̄misa proba-
 bili, et incerta. Dur. Or. cont. Bp. 2̄ dist. Min. p̄ est per actū
 sup̄natē nō p̄oē concurrere ad actū falsū, p̄oē ex trīnseci: p̄oē
 t̄m concurrere effectiue ad actū falsū; in quo casu ille con-
 cursus nō ē sup̄natē, sed natū. Concursus nō talis ē iudicār,
 qualis ē trīs seu effūs, que producit, et alioquin procedat d̄ cā
 sup̄natē.

Sed 2̄ or. Min. Ad eius p̄oē dist. Mai. ass̄ illa ē ē
 a hō p̄oē, et ex p̄oē concursus effectiui: cū aut̄ falsa hō p̄oē

et ex pte concursus pntis extrinseci. Deum dicit. Non pro-
portionate. et. N. cont. Dicit, q. quia h. obdu. illius etors sit
nate, supponit tñ nec tale media, quod in se hie. pmissa
de fide, et cont. supponit obdu. sup. nate ipsius pmissa de
fide, n. tanqua. suu. motiuu. sã. ta. qua. aliquid nec requisit
ad ipsa. pmissa. ex qua motiuu. etors integrat. hie. n.
pntis e. nre concursus effectui, qui alioquin p. se loq. p. p. p.
pntis a. qualibet alia pmissa. nato. q. illa. etors.

Ad 3. N. Dicit. Ad eius probat. dicit. N. dicit. hie. hie.
pntis eleuare. In. tñ. ad. produendu. actu. sup. nate. ex. motiuu.
sup. nate. hie. p. p. a. u. t. n. t. d. u. n. a. t. n. n. u. p. p. motiuu. nate. et. p. d.
libile. q. le. e. illud. q. d. consurgit. ex. una. pmissa. de. fide. et. ex. alia.
pntis. Deum. N. cont. Dicit. q. quia concursus effectui. su-
per. nate. n. adhibet. ad. produendu. alique. actu. nisi. q. n.
dat. motiuu. sup. nate. talis. actus. cu. q. in. n. r. i. o. casu. n. dicit.
motiuu. sup. nate. n. poterit. pmissa. de. fide. adhibere. con-
cursu. nate. de. sup. nate. effectui. et. cont. nec. poterit.
alia. eleuare. Ad. con. p. N. Dicit. Sã. n. se. p. d. u. n. u. s.
n. pntis. duo. media. totalia. p. p. e. p. s. i. n. t. d. i. s. t. i. n. c. t. i. s. t. e. n.
currere. pntis. extrinseci. ad. unu. actu. nec. posse. unu. illoru.
eleuare. aliu. 3. q. d. i. c. t. a. u. l. i. b. e. e. p. o. s. t. e. r. i. o. r. u. m. a. d. c. a. p. 3.
q. u. a. 4. u. a. d. c. a. p. 26. q. 2. a. 4. in. solut. ad. 2.

aut n̄ d̄r̄ conuersum, aut p̄inet ad certia, aut n̄. si primū
ē q̄s: si 2us ē c̄iens: et nullū aliud d̄b̄t p̄iā d̄lū: q̄
quatur tm̄ sunt p̄iā d̄lectia.

Sunt aliqua arḡi n̄ numerū p̄amentorū
q̄ omittit breuitatis cā: possunt ordēri a p̄lū cursū h̄r
l̄.

De. . . De. . . De. . .

In Lib. Elenchorū.

Subt̄ h̄orū lib. ē syl̄lus sophis̄ticus, seu fallax. Jam
ū syl̄lus sophis̄ticus ē ille, qui constat p̄obis & ois̄ p̄obis, s̄
n̄ sunt. Era ip̄ius p̄is̄ sophis̄tand̄ in usu hanc fallacia
n̄ ē ut sibi res adumbrata scia seu sapientia h̄erē, et
honore q̄erant. Aduersarij ū, cū q̄ disputant, ignoran
tia nota, iurant. S̄a ū s̄ q̄ia syl̄lus sophis̄ticus; quidā
peccant in m̄a tm̄: alij in p̄iā tm̄: alij deniq̄ in m̄a, et p̄iā.

S. et secundus.

Quotuplex sit locus Sophistarum.

Duo s. loci, et q. Sophista sua erunt arg. ^{us} s. r.
 s. a. 2. s. res. in 2. prioribus reperuntur sex grae fallaci-
 arum. Nempe, Equiuocatio; Amphibologia, compositio;
 diuisio; Accentus; et figura dictionis. In 2. b. reperi-
 untur septem grae; nempe, Fallacia aduersus, eius q. simplr,
 et q. m. quid, ignorationis et lenchi consequentis, p. cationis
 mionis n. cae, ut cae plurim. interrogatiuus, ut unius. Itaq. ois
 fallaciae in gre. h. d. s. 13.

Art. 3. ^{us}

De fallacijs verborum et pri- mo, aequiuocationis et Amphibologiae.

Proponenda s. h. b. aliqua ex pta fallaciarum, quae
 contingunt in verbis. Et aequiuocatio, ut ois peccatu
 comprehendat. sed ois solisimus e. peccatu. q. ois solisimus
 comprehendat.